

BICHLORURU DE STANNUMU. SnCl_2 . ЛІКВОАРЕ ФУМАНТЬ
А АЗІ LIBAVIUS.

Se prepară bichlorurul de stannum în stape anhydru, 1º încălzind o amestecătără de 4 părți de bichlorură de mercur și de o parte de stannum amalgamă; 2º săpunind la un căprant de chloră uscat stannumul încălzit pătrind.

Spre a-l dobândi în stape de hydrată, se adăugă a trecechloră că prisos într-o disoluție de protochlorură de stannum, să să mai bine se dissolvă stannumul într-o apă regală fără că un mare prisos de acidă chlorhydrică.

Perchlorurul de stannum anhydru este neicolor, lichenid; răspindedje sunt alături combinații - se că apa căprindă în aer: această proprietate a făcut de însă dat nume de ліквоаре fumanț азі Libavius.

Bichlorurul de stannum este mai dens decât apa; se poate distila fără că să se evapore descompunere; punctul său de fierbere este de 120° . Densitatea sa de apă, determinată prin D. Dumas, este de 9,2.

Ape o mare afinitate pentru apă, și se combină că aceste lichenid că derivația de căldură, formând un hydrată cristalină care ape peptă formă; $\text{SnCl}_2 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$. Aceste cristale pierd 3 ecuațional de apă prin uscăciune în gol (D. Lewy).

Disoluția perchlorurului de stannum se descompune în parte prin evaporație, derivație acidă chlorhydrică, și lasă un deposit de acidă stannică.

Alcoolul descompunând bichlorurul de stannum produce subchlorură de stannum și de etheră.

Este probabil că există o combinație de acidă chlorhydrică și de acidă metastannică. În efect cind se dissolvă acidă metastannică în acidă chlorhydrică, se dobândescă o lichenare care, prin adăugarea de un prisos de acid, lasă să se dețină un precipitat alături cristalin, prea difuzat de hidratul bichlorurului de stannum.

Bichlorurul de stannum poate fi de D. Dumas, absorbi acidul sulfhydrică; se combină că hidrogenul phos-